

Sygn. akt III RC 310/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: Katarzyna Romanow

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletnich K. i P. C. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową K. Ś. (1) przeciwko R. C.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego R. C. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej K. C. urodzonej dnia (...) kwotę po 450,- (czterysta pięćdziesiąt) zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego P. C. (1) urodzonego dnia (...) kwotę po 450,- (czterysta pięćdziesiąt) zł miesięcznie, łącznie 900 zł miesięcznie, poczynając od 01 października 2014 r., płatne do dnia 11-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów – K. Ś. (1), w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed tutejszym Sądem w dniu 17 maja 2010 roku w sprawie o sygn. IIIRC 222/10 w kwocie łącznie po 700 zł miesięcznie;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża pozwanego opłatą sądową za postępowanie w I-szej Instancji

IV. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda;

V. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie K. C. i P. C. (1) reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową K. Ś. (1) wnieśli o podwyższenie alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 17 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 222/10 od pozwanego R. C. na rzecz małoletnich z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1700 zł miesięcznie, płatnej do rąk ich przedstawicielki ustawowej K. Ś. (1), poczynając od dnia 10 czerwca 2014 r., do 10. dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała, że po zawarciu ugody w przedmiocie alimentów w 2010 r. nastąpiły istotne zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz wysokości kosztów ich utrzymania. Sytuacja materialna i osobista matki małoletnich uległa istotnemu pogorszeniu. Matka powodów wskazała, że od czasu wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów minęły cztery lata, w związku z czym wzrosły potrzeby małoletnich, które nie ograniczają się już do podstawowych potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży i leczenia, lecz obecnie wiążą się również z rozwojem psychicznym i intelektualnym dzieci. Nadto, małoletnia

K. cierpi na astmę oskrzelową, co generuje dodatkowe wydatki. Odnosząc się do własnych możliwości zarobkowych, przedstawicielka ustawowa małoletnich podniosła, że są one ograniczone z uwagi na umiarkowaną niepełnosprawność ruchową związaną z zapaleniem stawów biodrowych. K. Ś. (1) ma wskazania do pracy w warunkach chronionych, niewymagającej dobrej sprawności lokomocyjnej. W związku z tym jej możliwości zarobkowe są ograniczone, nie posiada ona bowiem wyższego wykształcenia, które zapewniłoby jej dobrze płatną pracę biurową. Nadto, dnia 28 października 2013 r. pracodawca rozwiązał z K. Ś. (1) umowę o pracę. Obecnie przebywa ona na zwolnieniu lekarskim, uzyskuje zasiłek w wysokości kilkuset złotych miesięcznie, którego kwota stale się zmniejsza. Przedstawicielka ustawowa małoletnich wraz z dziećmi mieszka obecnie u matki; powodowie i ich matka zajmują jeden pokój. K. Ś. (1) przekazuje matce na opłaty za mieszkanie i wyżywienie kwotę 1500 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała również, że pozwany poza alimentami nie łoży na utrzymanie dzieci. Niekiedy dokonywał zakupu obuwia lub odzieży dla nich, jednakże były to produkty niskiej jakości, które szybko się zużywały. Pozwany, zgodnie z twierdzeniami K. Ś. (1), ma 40 lat, jest zdrowy i ma wyuczony zawód technika geodety, co po uzyskaniu wymaganych uprawnień dałoby mu wysokie możliwości zarobkowe – około 3000-5000 zł miesięcznie. Pozwany jednakże nie wykorzystuje tych możliwości w pełni, nie posiada bowiem uprawnień. Pracuje na produkcji. Ponadto założył nową rodzinę.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powódka nie wykazała, jakie są usprawiedliwione potrzeby małoletnich. Pozwany zakwestionował w całości wydatki wskazane przez powódkę na cele mieszkaniowe. Pozwany wskazał także, iż nie jest prawdą, że oprócz kwot alimentów nie przekazuje on przedstawicielce ustawowej małoletnich żadnych dodatkowych pieniędzy. W sytuacjach, gdy K. Ś. (1) zgłaszała dodatkowe potrzeby dzieci, zawsze w miarę możliwości przekazywał jej dodatkowe fundusze na zakup leków, odzieży czy też obiadów. Ponadto pozwany kupował dzieciom przybory szkolne oraz odzież, kiedy przebywały one w miejscu jego zamieszkania. Odnosząc się do własnych możliwości zarobkowych, pozwany wskazał, że ukończył jedynie technikum geodezyjne we W. i posiada tytuł technika geodety. Z takim wykształceniem pozwany nie może pracować jako geodeta, albowiem nie ukończył studiów geodezyjnych, które są wymagane. Pozwany jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w S. na stanowisku pracownika działu konfekcjonowania produkcji w pełnym wymiarze czasu pracy i jego średni miesięczny dochód za okres od 1 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. wynosi 2014,01 zł netto. Pozwany podniósł, że suma jego stałych wydatków (alimenty, opłaty za mieszkanie, dwie raty kredytu, ubezpieczenie na życie, wyżywienie) wynosi około 2011,07 zł. Pozwany korzysta z pomocy finansowej rodziców. Od kilku lat jest zarejestrowany jako oczekujący na przyznanie mieszkania socjalnego. Obecnie korzysta z uprzejmości znajomego, od którego wynajmuje mieszkanie. Pozwany mieszka ze swoją obecną partnerką K. A., jej córką z poprzedniego związku (...) oraz ich wspólną córką dziesięcioletnią M. C.. M. C. jest dzieckiem niepełnosprawnym, wymaga specjalistycznej opieki i znajduje się pod stałą kontrolą lekarzy. K. A. pobiera świadczenia socjalne w łącznej wysokości 1153 zł miesięcznie oraz alimenty na rzecz starszej córki w kwocie 350 zł miesięcznie.

Na rozprawie dnia 18 września 2014 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 400 zł miesięcznie tytułem alimentów na każde z dzieci oraz o wskazanie w treści wyroku, że alimenty będą płatne do 12. dnia każdego miesiąca z góry z uwagi na fakt, że pozwany otrzymuje wypłatę 10. dnia każdego miesiąca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. C., urodzona dnia (...) oraz P. C. (1), urodzony dnia (...) pochodzą z nieformalnego związku (...).

Dnia 17 maja 2010 r. rodzice małoletnich powodów zawarli przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków ugodę, w której pozwany R. C. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz K. C. i P. C. (1) kwotę po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego dziecka, łącznie 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 kwietnia 2010 r., płatną do 10. dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk ustawowej

przedstawicielki małoletnich powodów – K. Ś. (1) z tym, że pozwany zapłaci za kwiecień i maj 2010 r. zaległe alimenty do końca sierpnia 2010 r.

(**dowód:** akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków III RC 220/10; odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich – k. 13-14)

W 2010 r. małoletni mieszkali wraz z matką w trzypokojowym mieszkaniu rodziców K. Ś. (1). Zajmowali wówczas jeden pokój. Całkowity koszt utrzymania mieszkania wynosił około 1000 zł miesięcznie. K. Ś. (1) przekazywała rodzicom kwotę 700 zł miesięcznie tytułem części kosztów utrzymania mieszkania oraz wyżywienia, ponadto robiła zakupy spożywcze dla całej rodziny. Małoletni uczęszczali wówczas do przedszkola. Opłata za przedszkole wynosiła 350 zł miesięcznie na każde z dzieci. Małoletnia K. miała stwierdzoną astmę na podłożu alergicznym. Koszt utrzymania każdego z dzieci wynosił wówczas około 650-700 zł miesięcznie. K. Ś. (1) nie posiadała żadnego majątku. Pracowała jako dyspozytorka centrali telefonicznej w stowarzyszeniu Radio (...) za średnim wynagrodzeniem netto około 1200 zł miesięcznie. Posiadała orzeczenie o niepełnosprawności stopnia umiarkowanego ze wskazaniem do pracy niewymagającej dobrej sprawności lokomocyjnej. Otrzymywała z MOPS zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie.

(**dowód:** akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków III RC 220/10)

Obecnie małoletni uczęszczają do szkoły podstawowej. Koszt utrzymania każdego z małoletnich wynosi około 1000 zł miesięcznie, na co składają się: część kosztów utrzymania mieszkania (300 zł na dziecko), wyżywienie (około 350 zł), środki czystości (50 zł), koszty wyprawki szkolnej i opłat szkolnych (około 100 zł), odzież i obuwie (100 zł), rozrywka i organizacja wypoczynku (około 50-100 zł). Małoletni chorują w okresie jesienno-zimowym, około trzy razy w roku, zakup leków w czasie jednej choroby to koszt około 60 zł. Ponadto małoletnia K. w dalszym ciągu cierpi na astmę, zakup leków stanowi wydatek około 100 zł miesięcznie. Dziewczynka uczęszcza na zajęcia chóru szkolnego. W wakacje 2014 r. małoletni byli na koloniach organizowanych przez parafię poprzedniego miejsca zamieszkania, K. Ś. (1) poniosła jedynie symboliczny koszt wypoczynku. Ponadto dzieci w czasie wolnym od nauki uczęszczają na zajęcia w ramach półkolonii i półferii. W ostatnich latach były to zajęcia częściowo finansowane przez fundację, w związku z czym K. Ś. (1) ponosiła ich koszt w wysokości 150 zł na każde dziecko. Całkowity koszt takiej formy wypoczynku wynosi 300 zł na dziecko. Sporadycznie małoletni wychodzą z matką do kina lub na jednodniowe wycieczki. Koszt jednego wyjścia to około 50 zł.

(**dowód:** dokumentacja medyczna K. C. – k. 16; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów – zapis na płycie CD – k. 222)

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pracowała jako dyspozytorka centrali telefonicznej do 16 listopada 2013 r. W 2012 r. uzyskała łączny dochód brutto w wysokości 22 940,41 zł, to jest 20 366 zł netto. Pracodawca rozwiązał z nią umowę o pracę za wypowiedzeniem. Do czerwca 2014 r. K. Ś. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała świadczenie z ZUS w wysokości około 1300 zł miesięcznie. Od czerwca 2014 r. matka małoletnich jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Do września 2014 r. otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 718 zł miesięcznie. Ponadto korzysta ze świadczeń pomocy społecznej: otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności w wysokości 153 zł miesięcznie oraz zasiłek rodzinny w kwocie 106 zł miesięcznie na każde dziecko, łącznie 212 zł miesięcznie. We wrześniu 2014 r. otrzymała zasiłek celowy w związku z rozpoczęciem roku szkolnego na zakup wyprawki dla małoletnich w jednorazowej kwocie 100 zł na każde dziecko, łącznie 200 zł.

K. Ś. (1) ma orzeczoną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym i wskazanie zatrudnienia do pracy w warunkach chronionych, niewymagającej dobrej sprawności lokomocyjnej. W 2012 r. ze względu na chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego wszczepiono jej endoprotezę, która co jakiś czas będzie wymagała wymiany. Nie zażywa leków w związku z tym schorzeniem. Cierpi również na anemię i w związku z tym przyjmuje leki.

Ze względu na problemy z poruszaniem się, K. Ś. (1) korzysta z samochodu. Koszt zakupu paliwa wynosi około 400 zł miesięcznie, koszt ubezpieczenia samochodu – około 100 zł miesięcznie.

Łączne miesięczne koszty swojego utrzymania K. Ś. (1) szacuje na kwotę około 700 zł miesięcznie.

Matka małoletnich powodów korzysta z pomocy finansowej rodziny. W ostatnich miesiącach poniosła koszty remontu mieszkania komunalnego, które wyniosły około 30 000 zł. Na ten cel zaciągnęła pożyczkę u brata. Na wydatki bieżące K. Ś. (1) pożycza pieniądze od matki – w kwotach około 200-500 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa powodów korzysta z dwóch kont bankowych, na których ma zadłużenie w wysokości odpowiednio 1000 zł oraz 4000 zł. Korzysta również z karty kredytowej i jej zobowiązania z tego tytułu wynoszą 2000 zł.

Od początku września 2014 r. małoletni powodowie mieszkają wraz z matką w mieszkaniu komunalnym we W. przy ul. (...). Mieszkanie składa się z trzech pomieszczeń, jest ogrzewane piecem kaflowym oraz piecem elektrycznym. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 800 zł, na co składają się czynsz w wysokości około 500 zł miesięcznie, opłaty za prąd (w sezonie grzewczym około 350 zł miesięcznie, średnio miesięcznie przez cały rok – około 200 zł) oraz za gaz wykorzystywany do gotowania i podgrzewania wody. K. Ś. (1) opłaca również Internet.

(**dowód:** orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 19 sierpnia 2013 r. – k. 17; dokumentacja medyczna K. Ś. (1) – k. 18; rozwiązanie umowy o pracę z dnia 28 października 2013 r. – k. 19; potwierdzenia przelewów na konto K. Ś. (1) – k. 21-28; zaświadczenie PUP z dnia 25 czerwca 2014 r. – k. 146; deklaracja PIT 37 za 2012 r. – k. 201-203; zaświadczenie z ZUS z dnia 12 września 2014 r. – k. 204-205; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów – zapis na płycie CD – k. 222)

W 2010 r. pozwany mieszkał z rodzicami w ich mieszkaniu własnościowym. Zajmował jeden z dwóch pokoi. Koszty utrzymania mieszkania, które wynosiły około 700 zł miesięcznie, były ponoszone po połowie przez pozwanego i jego rodziców. Pozwany przekazywał rodzicom kwotę 500 zł miesięcznie tytułem części kosztów utrzymania mieszkania oraz utrzymania osobistego. Pozwany nie posiadał żadnego majątku. Nie miał innych dzieci poza małoletnimi powodami. Pracował jako pomocnik operatora i otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenie około 1300 zł netto miesięcznie.

(**dowód:** akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków III RC 220/10)

Obecnie R. C. pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika działu konfekcjonowania produktu. Średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego za okres od 1 grudnia 2013 r. do 31 maja 2014 r. wyniosło 2014,01 zł netto. W roku podatkowym 2012 dochód brutto pozwanego wyniósł 34 057,98 zł, to jest 26 964,08 zł netto. W roku podatkowym 2013 natomiast dochód brutto pozwanego wyniósł 35 703,07 zł brutto, to jest 29 956,41 zł netto.

Pozwany jest z wykształcenia technikiem geodetą. Ostatni raz w zawodzie pracował bezpośrednio po ukończeniu szkoły zawodowej, w latach 1995-2001 i zarabiał wówczas około 1000 zł. W S. jest jedna rodzinna firma geodezyjna, która nie szuka nowych pracowników. Aby wykonywać zawód geodety, pozwany musiałby skończyć studia wyższe. Pozwany stracił prawo jazdy, dotychczas nie zdał ponownie egzaminu ze względu na brak środków na opłatę. Pozwany nie zamierza wyjeżdżać z miejsca zamieszkania w celu podjęcia lepiej płatnej pracy, ponieważ chce uczestniczyć w opiece nad najmłodszą córką i nie chce rozstawać się z rodziną.

Pozwany mieszka obecnie w S. wraz ze swoją obecną partnerką K. A., jej córką A. oraz wspólną córką pozwanego i jego partnerki M. A.. Rodzina ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości 920,89 zł miesięcznie, na co składają się: czynsz (677,10 zł), opłaty za energię elektryczną (76,90 zł), gaz (122,59 zł na dwa miesiące), abonament RTV (19,30 zł), telewizję kablową (35 zł). Na odzież rodzina wydaje kwotę łącznie około 200 zł miesięcznie. Na leczenie trądziku małoletniej A. A. (2) potrzeba około 50 zł miesięcznie.

Małoletnia M. C. urodziła się (...) w 25. tygodniu ciąży, ważąc 600 gramów. Cierpi na liczne schorzenia, m.in. Ma orzeczenie o niepełnosprawności ze względu na schorzenia układu oddechowego i krążenia, choroby narządu wzroku i inne schorzenia. Wymaga konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Małoletnia korzysta z rehabilitacji w miejscowości J. (około 10 km od S.) oraz pozostaje pod stałą kontrolą lekarską w O. i K.. Pozwany w podróży z małoletnią korzysta z pomocy znajomego, któremu przekazuje pieniądze na zakup paliwa. Całkowity koszt utrzymania małoletniej, w tym leczenia, wyżywienia i środków czystości, pozwany ocenia na kwotę około 750-800 zł miesięcznie.

K. A. nie pracuje, wcześniej pracowała w sklepach (...) oraz L. za wynagrodzeniem około 1120 zł netto miesięcznie. Otrzymuje świadczenia socjalne: zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie, pomoc dla osób mających prawo do świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 200 zł miesięcznie na okres od 1 marca 2014 r. do 31 grudnia 2014 r., a także świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 800 zł miesięcznie w okresie od 1 maja 2014r. do 31 grudnia 2014 r., 1200 zł miesięcznie w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz w wysokości 1300 zł miesięcznie w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. K. A. powinna otrzymywać również alimenty na rzecz starszej córki A. A. (2) w wysokości 350 zł miesięcznie, przy czym wpłaty ojca małoletniej A. są nieregularne i w niepełnej wysokości.

W kwietniu 2013 r. pozwany zaciągnął dwa kredyty o łącznej wartości 4296,78 zł. Jeden kredyt spłacany jest przez 24 miesiące, drugi – przez 18 miesięcy, począwszy od maja 2013 r. Suma rat kredytowych wynosi obecnie 232,91 zł miesięcznie.

Pozwany regularnie uiszcza alimenty na rzecz małoletnich, z około jedno- bądź dwudniowym opóźnieniem wynikającym z faktu, że otrzymuje on wynagrodzenie za pracę 10. dnia każdego miesiąca. Czasami przekazuje on dodatkowe kwoty na rzecz małoletnich, np. w związku z uroczystością Pierwszej Komunii Świętej, większych wydatków (zakup obuwia, leków). Pozwany utrzymuje rzadkie kontakty z małoletnimi. Przed urodzeniem się M. C. spotkania odbywały się co drugi weekend, potem stały się rzadsze, ponieważ odbywały się raz w miesiącu. Po urodzeniu się najmłodszej córki pozwanego jego spotkania z małoletnimi powódkami odbywają się raz na dwa miesiące.

(**dowód:** historia rachunku bankowego pozwanego – k. 100-104; świadectwo dojrzałości pozwanego – k. 105; zaświadczenie o zarobkach z dnia 13 czerwca 2014 r. – k. 106; zaświadczenia z Urzędu Skarbowego w S. z dnia 17 czerwca 2014 r. – k. 107-108; oświadczenie P. C. (2) z dnia 10 czerwca 2014 r. – k. 109; umowa o kredyt gotówkowy z dnia 11 kwietnia 2013 r. – k. 110; umowa o kredyt konsumencki z dnia 4 kwietnia 2013 r. – k. 111; orzeczenie o niepełnosprawności małoletniej M. C. z dnia 4 lutego 2014 r. – k. 112; dokumentacja medyczna córki K. M. C. – k. 114-117; decyzja z dnia 10 lutego 2014 r. – k. 118; decyzja z dnia 15 kwietnia 2014 r. – k. 119; decyzja z dnia 27 maja 2014 r. – k. 120; kopia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2012 r., sygn. akt X C 753/12 – k. 121; historia rachunku bankowego K. A. – k. 122-124; faktury VAT – k. 125-132, k.134-138; deklaracja PIT 36 za 2013 r. – k. 184-186; przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 235)

Sąd zwążył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy III RC 220/10 oraz w aktach niniejszej sprawy, których wiarygodności nikt w toku procesu nie kwestionował. Sąd uwzględnił również zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich oraz pozwanego w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z paragonów kasowych, ponieważ na ich podstawie nie można jednoznacznie ustalić, na czyją rzecz dokonane zostały zakupy w nich wskazane. W ustaleniach stanu faktycznego Sąd pominął również materiał dowodowy dotyczący kosztów utrzymania mieszkania oraz wyżywienia małoletnich powodów i ich matki w okresie, kiedy mieszkaly one jeszcze z K. Ś. (2) przy ul. (...) w ostatnich miesiącach przed przeprowadzką do lokalu przy ul. (...), albowiem podstawą ustalenia obecnych kosztów utrzymania małoletnich są wydatki ponoszone przez ich matkę w chwili obecnej, to jest od września 2014 r.

Podstawą materialnoprawną rozstrzygnięcia Sądu był przepis art. 138 k.r.o., stanowiący, iż w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany do alimentacji może żądać zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego. W myśl orzecznictwa i piśmiennictwa zmianą stosunków jest zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc zmiana możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych, a także – zmiana usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r., sygn. akt II CO 9/74, publ. LEX nr 7560, a także: J. Pietrzykowski, [w:] Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, pod red. tegoż, Warszawa 1990, s. 561).

Podejmując rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił również treść art. 133 § 1 k.r.o., który stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rozmiar obowiązku alimentacyjnego określić należy natomiast, kierując się treścią art. 135 § 1 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie zaś z treścią § 2 tego samego artykułu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Celem postępowania w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy od daty zawarcia ugody w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich powodów nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę dotychczasowego zakresu obowiązku pozwanego względem małoletnich polegającą na jego zwiększeniu. Sąd przeanalizował zatem sytuację małoletnich powodów w kontekście zakresu ich usprawiedliwionych potrzeb oraz sytuację pozwanego w zakresie jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Tym samym poprzez porównanie warunków istniejących w czasie zawarcia ugody ustalającej obowiązek alimentacyjny pozwanego na kwoty po 350 zł miesięcznie na każde dziecko z warunkami obecnymi, Sąd mógł ocenić, czy zachodzi przesłanka wskazana w art. 138 k.r.o., będąca jedyną podstawą uwzględnienia żądania zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego.

W pierwszej kolejności Sąd zbadał zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich K. i P.. Z porównania sytuacji małoletnich, jaka miała miejsce w 2010 r., oraz sytuacji obecnej wynika, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich uległ zwiększeniu. W dacie zawarcia ugody sądowej przedstawicielka ustawowa małoletnich oceniła koszt utrzymania każdego z dzieci na kwotę około 650-700 zł miesięcznie. Za prawidłowością takiego ustalenia przemawia kwota alimentów, jaka została ustalona między stronami w ugodzie, to jest po 350 zł miesięcznie na każde dziecko. Biorąc pod uwagę fakt, że w tamtym czasie K. Ś. (1) i R. C. otrzymywali wynagrodzenie na podobnym poziomie (odpowiednio 1500 zł i 1300 zł miesięcznie), uzasadnione wydaje się twierdzenie, że od tego czasu ponosili oni koszty utrzymania małoletnich po połowie.

Obecne koszty utrzymania małoletnich są wyższe, ponieważ kształtują się na poziomie około 1000 zł miesięcznie. Małoletni uczęszczają obecnie do szkoły podstawowej, co wywołuje konieczność zakupu podręczników, przyborów szkolnych oraz odpowiedniej odzieży do szkoły (w tym stroju na w-f i obuwia sportowego), a także organizację wypoczynku w czasie wakacji letnich i ferii zimowych. Wraz ze wzrostem i rozwojem małoletnich rosną również koszty zaspokojenia ich podstawowych potrzeb, takich jak wyżywienie czy zakup środków czystości. Na wzrost kosztów utrzymania małoletnich wpłynęła wreszcie zmiana sytuacji mieszkaniowej rodziny. Od początku września 2014 r. K. Ś. (1) mieszka wraz z małoletnimi w mieszkaniu socjalnym, które utrzymuje samodzielnie, a nie – jak dotychczas – z rodzicami, z którymi dzieliła koszty utrzymania. W 2010 r. oraz aż do września 2014 r. K. Ś. (1) przekazywała rodzicom na ten cel kwotę 700 zł, z której w dużej części pokrywane były również koszty wyżywienia jej i dzieci, ponadto robiła bieżące zakupy spożywcze. Obecnie matka małoletnich na utrzymanie mieszkania przeznaczona kwotę około 700-800 zł miesięcznie, a na wyżywienie siebie i małoletnich – kwotę 1000 zł miesięcznie, co łącznie stanowi mniej więcej dwukrotność wcześniejszych kosztów zaspokojenia tych potrzeb rodziny. W związku z tym Sąd ustalił, że na każdego z małoletnich przypada 1/3 kosztów utrzymania mieszkania, to jest około 250-300 zł miesięcznie, a na wyżywienie

dzieci K. Ś. (1) wydaje kwoty po około 350 zł miesięcznie. Koszt zakupu odzieży i obuwia to około 100 zł miesięcznie, natomiast środków czystości – około 50 zł miesięcznie. Uwzględnienia wymagają również wydatki na zakup leków dla małoletniej K. – około 100 zł miesięcznie oraz leków na choroby sezonowe dla obojga małoletnich – około 20 zł miesięcznie. Do kosztów utrzymania małoletnich zaliczyć należy również koszty szkolne, to jest koszty zakupu podręczników, przyborów szkolnych, stroju i obuwia na zajęcia sportowe, opłat szkolnych ((...), komitet rodzicielski, ubezpieczenie) w łącznej kwocie około 1000 zł rocznie na każde z dzieci, to jest około 80 zł miesięcznie. W okresie wakacyjnym i ferii zimowych małoletni korzystają z różnych form wypoczynku, zazwyczaj współfinansowanych przez parafię bądź organizacje dobroczynne; w roku 2014 r. wydatek na półkolonie stanowił kwotę 150 zł za jedno dziecko. K. Ś. (1) sporadycznie organizuje małoletnim wyjścia, np. do kina. Na tej podstawie Sąd ustalił, że koszt rozrywki i wypoczynku małoletnich to kwota około 50-100 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd stwierdził, że od 2010 r. doszło do zmiany stosunków polegającej na wzroście zakresu usprawiedliwionych potrzeb każdego z małoletnich o około 300 zł miesięcznie.

Zmiana stosunków w niniejszej sprawie polega również na zmianie sytuacji finansowej i osobistej pozwanego. W 2010 r. pozwany otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1300 zł netto miesięcznie, obecnie jest ono wyższe, ponieważ w pierwszej połowie 2014 r. wynosiło średnio około 2000 zł netto miesięcznie. Ustalając obecne możliwości finansowe pozwanego, Sąd zważył jednakże, że w latach 2012-2013 pozwany u tego samego pracodawcy osiągał wyższe zarobki, ponieważ w 2012 r. osiągnął dochód w wysokości średnio 2247 zł netto miesięcznie, natomiast w 2013 r. była to kwota około 2496,37 zł netto miesięcznie. W związku z tym Sąd stwierdził, że obecne możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się na poziomie około 2300-2400 zł miesięcznie, a zatem są o około 1000 zł wyższe niż w 2010 r.

Zmianie uległa jednakże również sytuacja osobista pozwanego. Wyprowadził się on od rodziców i obecnie pozostaje w nowym związku. Koszty utrzymania mieszkania użyczonego pozwanemu i jego partnerce przez znajomego wynoszą około 920 zł miesięcznie, a zatem na każdą z czterech osób w nim zamieszkujących przypada kwota około 230 zł miesięcznie. Koszty utrzymania małoletniej M. pozwany oszacował na kwotę około 750-800 zł miesięcznie, z czego powinien on pokrywać mniej więcej połowę, to jest około 350-400 zł. Od maja 2013 r. pozwany spłaca również dwa kredyty w kwocie około 230 zł miesięcznie. Nie ulega zatem wątpliwości, że poziom jego stałych wydatków wzrósł.

Celem ustalenia zakresu alimentacyjnego pozwanego Sąd przeanalizował również sytuację matki małoletnich jako drugiej osoby zobowiązanej do ich alimentacji. Jak wynika z porównania sytuacji K. Ś. (1) w 2010 r. oraz sytuacji obecnej, jej możliwości zarobkowe nie zwiększyły się i kształtują się na poziomie nieco wyższym niż minimalne wynagrodzenie za pracę, albowiem w 2012 r. średnie miesięczne wynagrodzenie netto K. Ś. (1) wyniosło 1697,17 zł. Co więcej, z uwagi na charakter schorzeń, na jakie cierpi przedstawicielka ustawowa powodów oraz związane z nimi przeciwwskazania do pracy wymagającej sprawności lokomocyjnej, należy przewidywać, że przynajmniej w najbliższej przyszłości sytuacja zarobkowa matki powodów nie ulegnie polepszeniu. Nadto, to na niej w całości spoczywa ciężar sprawowania osobistej opieki nad dziećmi, które z racji wieku wymagają uwagi i obecności osób dorosłych. Pozwany niewielkim stopniu uczestniczy w życiu małoletnich, a po urodzeniu się jego najmłodszej córki kontakty z małoletnimi stały się wręcz sporadyczne.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja zarobkowa i osobista obojga rodziców małoletnich jest trudna, niemniej wzrost zakresu usprawiedliwionych potrzeb powodów wymaga zarówno od K. Ś. (1), jak i od R. C. podjęcia wzmoczonych wysiłków na rzecz utrzymania dzieci. Zadaniem Sądu jest wyważenie interesów wszystkich osób zainteresowanych – małoletnich oraz ich rodziców – w taki sposób, aby potrzeby małoletnich mogły zostać w jak największym stopniu zaspokojone. Wobec powyższego Sąd ustalił, że podwyższenie alimentów o kwotę 100 zł miesięcznie na każde z dzieci stanowi rozstrzygnięcie proporcjonalne do wzrostu kosztów ich utrzymania, a jednocześnie nie będzie stanowiło nadmiernego uszczerbku dla utrzymania rodziny pozwanego, a zwłaszcza jego trzeciego dziecka, o ile tylko pozwany podejmie działania zmierzające do pełnego wykorzystania swoich możliwości zarobkowych, a nawet – w miarę możliwości – również do ich podwyższenia, na przykład poprzez odzyskanie uprawnień do prowadzenia samochodu. Do zaspokojenia potrzeb małoletnich w pozostałym zakresie na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. zobowiązana jest ich matka.

Sąd zmienił również termin płatności alimentów z 10. na 11. dzień każdego miesiąca z góry. Jak w toku postępowania wskazał pozwany, otrzymuje on wypłatę wynagrodzenia do 10. dnia każdego miesiąca, powyższa zmiana terminu umożliwi mu zatem terminowe wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego, dając mu jeden dzień na dokonanie płatności.

Mając na uwadze powyższe, w pkt. I sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego R. C. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej K. C. urodzonej dnia (...) kwotę po 450 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego P. C. (1) kwotę po 450 zł miesięcznie, łącznie 900 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 października 2014 r., płatne do 11. dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów K. Ś. (1), w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed tutejszym Sądem dnia 17 maja 2010 r. w sprawie o sygnaturze III RC 222/10 w kwocie łącznie po 700 zł miesięcznie. Jednocześnie w pkt. II sentencji wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo.

W pkt. III wyroku Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego opłatą sądową za postępowanie w pierwszej instancji. Sąd kierował się przy tym dyrektywami art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie zaś z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi na obecną sytuację finansową pozwanego Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego opłatą sądową w niniejszej instancji.

W pkt. IV wyroku wobec trudnej sytuacji finansowej małoletnich powodów na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył ich obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

W pkt. V wyroku na podstawie art. 333 § 1 k.p.c. Sąd wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.